

Kommentarer til ”Bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr”

Selv om jeg ikke er nævnt på høringslisten, er jeg glad for tilbuddet om at blive hørt. Både som en repræsentant for tilsynsførende dyrlæger samt dyrlæge med speciel faglig viden på området

For god ordens skyld vil jeg nævne, at jeg ikke er tilknyttet nogen af de indbudte organisationer/foreninger på høringslisten. Jeg er således heller ikke på nogen måde økonomisk involveret eller på anden måde direkte berørt af bekendtgørelsens endelige formulering. Min interesse er alene begrundet i, at jeg er praktiserende smådyrsveterinær igennem mange år og tilsynsførende dyrlæge i 5 forretninger.

Som tilsynsførende dyrlæge har jeg oplevet dyrehandlernes frustrationer over deres trængte erhvervs mulige fremtid - men også en villig accept til at lære og blive bedre dyrehandlere. Jeg har også oplevet at blive meget venligt modtaget som rådgivende og tilsynsførende dyrlæge.

Jeg er blevet stillet mange spørgsmål - også om den veterinære ekspertise bag bekendtgørelsen om erhvervsmæssig handel med dyr.

Jeg er dem stadig svar skyldig. Mit indtryk er, at man beklageligvis ikke har inddraget de tilsynsførende praktiserende dyrlæger i processen.

Det kan undre, for det er en bekendtgørelse, der kan få store konsekvenser for dyrehandlerbranchen og den almindelige danske forbruger/borger. Forbrugerne vil opleve butikslukninger og yderst begrænsede muligheder for at anskaffe sig kontrollerede hobbydyr fra dyrehandlere.

KOMMENTARER.

Erhvervsmæssig: Hvordan defineres erhvervsmæssig handel?

Er høje ”biindtægter” på flere hundrede tusinde erhvervsmæssig handel?

Der findes f.eks. mange - specielt fugleholdere - som tjener mange penge på handel med fugle.

Kapitel 1.

§ 1: stk.2: *”Denne bekendtgørelse omfatter ikke”*

Der bør tilføjes salg fra ”samlinger, markeder og messer”.

Til trods for at deltagerne i samlingerne repræsenterer både folk med erhvervsmæssig og folk med store biindkomster, foregår al handel i praksis helt uden kontrol, bortset fra en ret ligegyldig dyrlægekontrol ved indsyning.

Der foretages i praksis ingen registreringer, ingen udlevering af pasningsvejledninger, der stilles ingen krav til ventilation/lokaler, burforhold er ofte under al kritik, dyrene håndteres uden hygiejniske foranstaltninger, og ingen sælger er påtvunget udgifter til 4 årlige dyrlægetilsyn.

Fagligt er det almindeligt accepteret, at disse tilfældige samlinger af sammenbragte dyr udgør en langt større smitterisiko, end det vil være tilfældet hos nogen dyrehandler. Specielt gælder det for zoonosen ornithose.

Kapitel 2.

§ 6 stk.2: om særlige tilfælde:

Jeg synes man specificere særlige tilfælde og årsagen til evt. undtagelser

§ 9 - § 21: Krav til indretning, lokaler og ejeradfærd:

I bund og grund er det Dyreværnslovens meget fleksible krav der refereres til.

Spørgsmålet er, om det anno 2015 er tilstrækkeligt.

Mange eksotiske arter med meget forskellige behov kræver helt speciel faglig viden. Både hos overordnede kontrollerende myndighed - Fødevarestyrelsen - og hos den tilsynsførende dyrlæge.

Fødevarestyrelsen kontrollerer - tilsynsførende dyrlæge tilser. Forskellen kunne vi som praktiserende dyrlæger godt have behov for at få defineret.

§ 12: Karantænerum

Bekendtgørelsen vil i praksis kræve at man har 2 specielle karantænerum, selv om der kun stilles krav 1.

Jf. email fra Marianne Marer til undertegnede vil det være muligt at etablere godkendte karantænerum i dyrehandlernes private hjem. Det bør nævnes i bekendtgørelsen.

§ 13: Naturlige behov

Det kan være svært at vide, hvad der menes med at understøtte dyrenes "naturlige adfærdsrepertoire" med mindre man lægger vægt på begrebet understøtte - og så i øvrigt accepterer en bred accept af begrebet.

Det vil blive meget vanskeligt for dyrehandlere at opfylde kravet, som det er formuleret.

Fugles primære behov er f.eks. at flyve. Betyder formuleringen at fugle *skal* kunne flyve i deres bur. Betyder det at solitære krybdyr, som f.eks. skildpadder ikke må holdes i grupper?

Under alle omstændigheder kræver det, at kontrollerende dyrlæger og Fødevarestyrelsen kender dyrearternes specielle naturlige behov - lys, varme, fugtighed, plads, fodringsbehov og evt. behov for hvile/ro.

§ 14 – 21:

Kræver generelt et meget stort kendskab til de specielle dyrearter og deres behov.

Visse slangearter bør f.eks. ikke holdes i samme rum, fordi den ene art er byttedyr i forhold til den anden, og kan det accepteres, som det er meget almindeligt at holde slanger i små plastikkasser?

Må rotter, mus hamstere og fugle gå i samme rum som slanger/varaner?

Hvad med et meget almindeligt kæledyr som en hamster? Hamsteren er pr. natur et natdyr. *Skal* hamsteren placeres i et rum med specielle lysforhold?

Med de stillede krav kan man som kontrollerende dyrlæge og kontrollerende myndighed komme i meget store forklaringsvanskeligheder.

§ 20: Vandkvalitet

Et problem med fisk er manglende tvungen mærkning af akvarier med syge fisk. Det bør påbydes at mærke disse.

§25: Behandling af syge dyr

Denne paragraf påbyder direkte behandling af syge dyr.

Med mindre man ikke betragter fisk som dyr, må det også være gældende for syge fisk. I bekendtgørelsen henvises til behandling af tilsynsførende dyrlæge, men ingen dyrlæge har adgang til til effektiv lovlig "fiskemedicin". Denne henvisning er således direkte misvisende.

Påbuddet om behandling af syge dyr harmonerer således meget dårligt med, at man har forbudt salg af "fiskemedicin" hos dyrehandlere. Det er sket ved henvisning til en *fortolkning* af et EU-direktiv.

Fortolkning? Ja i praksis er det sådan, at EU åbner mulighed for, at de enkelte lande kan dispensere, som det sker i nabolande som f.eks. Sverige, Tyskland, Holland og England.

Akkurat - som det skete i sagen om tørfisk - har man i DK valgt at overimplemenntere et EU-direktiv. I praksis har det kun ført til ulovlig import af medicin fra udlandet – fiskene *skal* jo behandles.

På et tidligere tidspunkt har Fødevarestyrelsen i et spørgsmål om "fiskemedicin" henvist til Lægemiddel-/Sundhedsstyrelsen.

Lægemiddelstyrelsen/Sundhedsstyrelsen har ved personlig henvendelse udvist stor forståelse for problematikken.

Lægemiddelstyrelsen/Sundhedsstyrelsen indrømmede blankt, at de ikke havde specifikt kendskab til typerne af medicin, mængden af medicin og den praktiske anvendelse i hobbyakvarier. F.eks. var de ikke klar over at der stort set aldrig anvendes antibiotika.

Fornemmer man en manglende kommunikation mellem Lægemiddelstyrelse og Fødevarestyrelse?

Marianne Marer har for øvrigt den 14 april 2014 lovet mig en redegørelse fra Sundhedsstyrelsen. Den har jeg aldrig modtaget.

Kapitel 3

§ 26: Isolation/karantæne af fugle.

En absolut betingelse for at paragraffens forskrifter kan følges og kontrolleres, vil være, at der stilles krav til *ID mærkning* af fuglene.

I praksis vil det være en umulig opgave at tjekke fugle. Hvem kan kende forskel på 10 gule kanariefugle, 10 grønne undulater eller gulkindede amazonpapegøjer?

Efter min bedste overbevisning bør *ligenæbende småfugle fritages* for krav om karantæne.

Jeg finder det ikke fagligt korrekt, at man opretholder ønsket om lige behandling af alle fuglearter i relation til ornithose.

Det er ikke i overensstemmelse med, hvad vi praktiserende dyrlæger ser i praksis. Jeg har beskæftiget mig med fugle igennem mange år både privat og veterinært.

I de sidste 10-15 år har jeg set 1 tilfælde af ornithose, Det var hos en stor privat fugleholder med parakitter og papegøjer.

Jeg har aldrig set eller i praksis hørt om en ligenæbet lille hobbyfugl med ornithose.

Ej heller har DTU på noget tidspunkt diagnosticeret ornithose hos en ligenæbet hobbyfugl.

Ligenæbede små hobbyfugle bør fritages for karantæneregler jvf. praktiske og diagnostiske erfaringer.

En eksplosion i antallet af ornithosetilfælde - både veterinært og humanitært - kunne berettige til en stramning af kontrollen, men faktum er, at situationen har været statisk igennem mange år. Jvf. Statens Serumlaboratorium er der ca. 10-15 diagnosticerede humane tilfælde pr år. Hos ca. halvdelen kan man ikke kunnet konstatere fuglekontakt.

§ 27 + 28: *Udlevering af pasningsvejledninger*

Jeg har ofte oplevet ejere, som simpelthen nægtede at give personlige oplysninger. Hvad gør man så? Skal man i en i forvejen trængt branche nægte at handle?

Ligeledes er der købere, som nægter at modtage en pasningsvejledning – ”de ved godt, hvad der kræves”.

§ 30: *Dyrlægetilsyn*

Der skal til virksomheden og på dyrehandlerens regning være tilknyttet en autoriseret dyrlæge.

En autoriseret dyrlæge kan være både en slagteridyrlæge, en miljødyrlæge, en svinedyrlæge m.fl.. Det er ikke betryggende.

Skal dyrehandlerne betale for kontrol og rådgivning, har de krav på kvalificeret assistance.

Afsluttende bemærkninger: Krav til forbedret uddannelse og krav til middelmådige pasningsvejledninger er en forbedring, men ellers mener jeg ikke, at fokus i bekendtgørelsen øger dyrevelfærden.

Bekendtgørelsen indeholder urimeligheder, et alt for rabiart fokus på ornithose i forhold til problemets omfang i klinisk fuglepraksis, den indeholder paragraffer, som aldrig vil kunne implementeres i praksis, og den mangler totalt fokus på dyrlægens rolle som tilsynsførende dyrlæge.

Dyrehandlernes respekt for bekendtgørelsens indhold er meget beskedent.

Der gives en mangelfuld liste over forbudte dyr. Er det rimeligt, at der foregår salg af f.eks. axolotl(op til 30 cm), snapskildpadder(op til 1 m med et meget kraftigt bid), håndopmadede papegøjeunger(med uundgåelige prægningsproblemer), store araer(vingefang 1-1,5 m)hvoraf mange havner i stuebure, arowana(fisk op til 1 m med kraftigt bid), snapskildpadder(op til 1 m med farligt bid) og ferskvandsrokter med en diameter på op til 1 m og et livsfarligt giftigt stik). Listen bærer præg af mangel på viden om, hvad der foregår i dagligdagen.